

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-512 / 1163

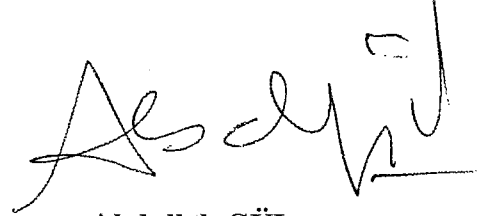
Ankara

14 / 3 / 2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 3/12/2002 tarihinde kararlaştırılan "İcra ve İflas Kanunu ile Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkumlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

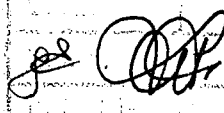
Gereğini arz ederim.

Abdullah GÜL
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

Plan ve Bütçe
- Adalet
23.3.2003 / 541

GENEL GEREKÇE

İcra ve İflâs Kanununun bazı maddelerinde önceki tarihlerde değişiklikler yapılmış ise de, günümüzün değişen sosyal ve ekonomik koşulları nedeniyle, adaletin hızlandırılmasına yönelik adli reform çalışmaları çerçevesinde, alacaklı ile borçlunun menfaatlerinin bağdaştırılması ve Kanunun aksayan yönlerinin düzeltilmesi, Kanundaki boşlukların doldurulması bazı kötüniyetli kişilerin bu boşluklardan yararlanma teşebbüslerinin önlenmesi, uygulamada tereddütlerin giderilmesi ve bazı konulara açıklık getirilmesi amacı ile bu Tasarı hazırlanmıştır. Ancak, Tasarıda İcra ve İflâs Kanununun bütün hükümleri ele alınmamış, öncelik arz eden değişiklikler yapılmıştır. Öte yandan, Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri İle Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun Tasarısı ile ilk derece mahkemelerince verilen kararların olaylara, maddî hukuka ve usul hükümlerine uygunluğunu denetlemek üzere bölge adliye mahkemeleri kurulmuş ve bu mahkemelerce verilmiş olup da temyiz olunan kararların yalnızca hukuka uygunluğunu denetleme ve içtihat mahkemesi olma görevi Yargıtaya verilmiş olduğundan, icra tetkik mercii kararlarına karşı "istinaf yolu"na başvurma olanağı getirilmesine yönelik düzenlemeler yapılması zorunlu hâle gelmiştir.

Tasarıyla genel olarak;

İcra ve İflâs Kanununun 1, 10/a, 11, 13, 16, 17, 21, 24, 32, 33, 36, 38, 40, 49, 69, 82, 97, 99, 110, 149/a, 150/a, 164, 169/a, 177, 182, 227, 254, 262, 265, 269/b, 273, 275, 288, 297, 299, 307, 320, 327, 328, 353, 363, 364, 365 ve 366 ncı maddelerinde değişiklik yapılmış; Kanuna 205/a, maddesi ile 368 inci maddeden sonra gelmek üzere ek 1 inci madde eklenmiş ve 57 nci maddesi, yürürlükten kaldırılmıştır.

İcra ve İflâs Kanununda köklü değişiklik yapılınca kadar, bu Kanunda yer alan hukukî terimler bakımından bir karışıklığa sebep olmamak için Tasarıda da aynı terimlerin mümkün olduğunca kullanılması yoluna gidilmiştir. Öte yandan aynı düşünceyle, bölge adliye mahkemelerinin kuruluşunun gerektirdiği değişiklikler yapılmış, günümüzün ekonomik ve malî koşulları göz önünde tutularak parasal sınırlar artırılmıştır.

Bu bağlamda Tasarıyla yapılan düzenlemelerle;

İcra kâtiplerinin Bakanlıkça atanmaları öngörülmüştür. Atanmaları bakımından icra müdür ve yardımcılarıyla aynı statüye getirilen kâtiplerin uzmanlaşmaları sağlanarak icra işlemlerinin daha verimli ve düzenli yürütülmesi amaçlanmış, icra ve iflâs dairelerinin yaptıkları işlemlerin "kamu düzenine aykırı olması" hâli "süresiz şikâyet" nedeni olarak kabul edilmiştir.

Bölge adliye mahkemelerinden de icranın geri bırakılması kararı alınabilmesi olanağı sağlanmış, Malûlen emekli olanlara ve bunların dul ve yetimlerine verilen emekli maaşlarının özellikleri gereği haczedilemeyeceği esası benimsenmiştir.

İflâsın açıldığı tarihte tahakkuk etmiş ve kesinleşmiş her türlü vergi alacakları ile iflâsın açıldığı tarihte tahakkuk etmemiş olsa bile vergiyi doğuran olayın iflâsın açılmasından önce meydana gelmiş olması kaydıyla her türlü vergi alacaklarının iflâs masasına kaydedileceği hükmü getirilmek suretiyle özellikle vergi alacaklarının iflâs masasına kayıt ve kabulünde ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmıştır.

Kambiyo senetlerine dayanan bir alacağın rehin veya temlik cirosu ile alacaklıya devir ve teslim edilmiş olmasının, alacağın ve alacaklının nisaba dahil edilmesine engel oluşturmayaacağı hususu düzenlenmiştir.

İstinaf yoluna başvurma süresi 363 üncü maddeyle on gün olarak belirlenmiştir. Ancak icra tetkik merciinin icra suçlarına ilişkin verdiği kararlara karşı istinaf yoluna başvurma süresi yedi gün olarak belirlenmek suretiyle Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 310 uncu maddesiyle de paralellik sağlanmıştır.

Mahkemelerin yeniden teşkilâtlanmasıyla hukuk sistemine giren istinaf yoluna başvurma usulü düzenlenmiştir. Bu kanun yolunun kabul edilmesi nedeniyle İcra ve İflâs Kanununun çeşitli maddelerinde gerekli uyumu sağlamak üzere değişiklikler yapılmıştır. İstinaf yoluna başvurma usulü İcra ve İflâs Kanununun 363 üncü maddesinde yapılan değişikliklerle düzenlenmektedir. Böylece 363 üncü maddenin bölüm başlığı "Kanun Yollarına Başvurma ve Son Maddeler" ve kenar başlığı "İstinaf yoluna başvurulabilen kararlar ve kötüniyet" olarak değiştirilmiştir. İcra tetkik merciinin İcra ve İflâs Kanununun 85 inci maddesinin uygulama biçimi, icra dairesi tarafından hesaplanan vekâlet ücreti, İcra ve İflâs Kanununun 103 üncü maddesinin uygulama biçimi ve davetiyenin içeriği, yediemin ücreti, yediemin değiştirilmesi, hacizli taşınır malların muhafaza şekli, kıymet takdirine ilişkin şikâyet, ihaleye katılabilmek için teminat yatırılması ve teminatın miktarı, satışın durdurulması, satış ilânının iptali, süresi içinde satış istenmemesi nedeniyle satışın düşürülmesi, İcra ve İflâs Kanununun 263 üncü maddesinin uygulanma biçimi, iflâs idaresinin oluşturulması, iflâs idare memurunun ücret ve masrafları hakkındaki hesap pusulası ve İcra ve İflâs Kanununun 36 ncı maddesine göre icranın geri bırakılmasına ilişkin kararlar dışındaki kararlarına karşı, ait olduğu alacak, hak ve malın değer veya miktarının beşyüzmilyon lirayı geçmesi şartıyla kararın tefhim ve tebliğinden itibaren on gün içinde istinaf yoluna başvurulabileceği hüküm altına alınmıştır.

İcra tetkik merci kararları aleyhine kötüniyetle istinaf yoluna başvurulması hâlinde, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 422 nci maddesi hükmünün uygulanacağı belirtilmiştir. Ayrıca, istinaf yoluna başvurunun satıştan başka icra işlemlerini durdurmayaacağı vurgulanmıştır. İhalenin feshi ve istihkak davalarında bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerince verilen ve miktar ve değeri ikimilyar lirayı geçen nihai kararlara karşı temyiz yoluna başvurulması imkânı getirilmiş ve temyiz yoluna başvurunun usulü ile temyiz edenin Devlet olması hâlinde teminat gösterme zorunluğu olmadığı hususu düzenlenmiştir.

Diğer yandan, 4301 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde, 30/6/1934 tarihli ve 2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesine göre tahsil edilen harçlar, İşyurtları Kurumunun

sermaye kaynakları arasında gösterilmiştir. Ancak, 2548 sayılı Kanunun 1 inci maddesi hükmüne göre alınan harçlar tahsilat yapılma durumunda söz konusu olup, takipten vazgeçme hâlinde harç alınamamaktadır. Oysa, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 23 üncü maddesinde, icra takibinden vazgeçilmesi beyanının tutanağa geçirilmesi için tahsil harcının alınacağı öngörülmüştür. 2548 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde yapılan değişiklikle icra takibinden vazgeçilmesi hâlinde de harç alınması öngörülerek 492 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi ile paralellik sağlamak suretiyle İşyurtları Kurumunun sermaye kaynaklarının artırılması öngörülmüştür.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- İcra ve İflâs Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, icra dairelerinde çalışan kâtiplerin Bakanlıkça atanmaları öngörülmüştür. Bu suretle, icra müdür ve yardımcılarıyla aynı yöntemle atanan kâtiplerin uzmanlaşmaları ve icra işlemlerinin daha verimli ve düzenli yürütülmesi amaçlanmıştır.

İcra ve iflâs Kanunun 1 inci maddesinin beşinci fıkrasında yapılan değişiklikle, asliye mahkemesinin birden fazla dairesi bulunan yerlerde, bu mahkemelerin her biri “asliye mahkemesinin dairesi” konumunda bulunduğundan, maddede bu konuya açıklık getirilerek, “birden ziyade asliye mahkemesi olan yerlerde” ibaresi yerine “asliye mahkemesinin birden fazla dairesi olan yerlerde” denilmiştir.

Madde 2- İstinaf yoluna uyum amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 3- İcra ve İflâs Kanununun 11 inci maddesinin birinci cümlesinde yer alan “Tetkik” sözcüğünden sonra diğer maddelerle paralelliğin sağlanması amacıyla “mercii” sözcüğü eklenmiştir.

Madde 4- Maddeyle İcra ve İflâs Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişikliğe uyum sağlanmıştır.

Madde 5- Öğreti ve Yargıtay kararlarında “işlemin kamu düzenine aykırı olması” durumu “süresiz şikâyet” sebebi olarak kabul edildiğinden, bu konuda gerekli düzenlemelere yer verilmiştir.

Madde 6- Şikâyetin tetkik merciince kabul edilmesi hâlinde, şikâyet olunan muamelenin teknik anlamda bozulması değil iptal edilmesi söz konusu olduğundan maddede gerekli düzeltme yapılmıştır.

Madde 7- İcra ve İflâs Kanununun 21 ve 57 nci maddelerinde icra tebliğleri düzenlenmiş bulunduğundan 57 nci maddede yer alan hükümler 21 inci maddeye alınmak suretiyle madde yeniden düzenlenmiştir.

Madde 8- Maddeyle taşınır teslimine dair ilâmların icrasında bölge adliye mahkemesinden de icranın geri bırakılması kararı alınabilmesi olanağı sağlanmıştır.

Madde 9- Maddeyle bölge adliye mahkemesinden de icranın geri bırakılması kararı alınabilmesi olanağı sağlanmıştır.

Madde 10- Yapılan değişiklikle istinaf yoluna uyum sağlanmıştır.

Madde 11- Yapılan değişiklikle istinaf yoluna uyum sağlanmıştır.

Madde 12- Maddeyle ilâm mahiyetini haiz belgeler arasına istinaf yoluna başvururken alınan kefaletnameler de ilâve edilmiştir.

Madde 13- Yapılan değişiklikle istinaf yoluyla uyum sağlanmıştır.

Madde 14- Rehin karşılığı yapılan ödünç verme işlerinde yürürlükteki metinde yollama yapılan T.C. Ziraat Bankası ve Türkiye Emlak Kredi Bankası'nın özel kanunları 10.10.1983 tarihli 107 ve 109 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler ile yürürlükten kaldırılmıştır. 15/11/2000 tarih ve 4603 sayılı T.C. Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi, Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunda rehin ve ödünç verme işlerine ilişkin hüküm bulunmamaktadır. Diğer yandan 20/06/2001 tarihli ve 4684 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 2 nci maddesi ile 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkındaki Kanuna eklenen Geçici 3 üncü maddesinin verdiği yetkiye istinaden Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu kararıyla Emlak Bankasının bankacılık faaliyetleri sona erdirildiğinden, maddede bu Kanunlara yapılan yollamalar çıkartılmıştır.

Madde 15- Yapılan değişiklikle istinaf yoluna uyum sağlanmıştır.

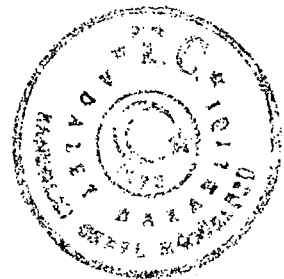
Madde 16- Maddeyle malûlen emekli olanlara ve bunların dul ve yetimlerine verilen emekli maaşlarının da haczedilemeyeceği esası benimsenmiştir.

Madde 17- Maddenin beşinci fıkrasında yapılan değişiklikle, takibin devamına dair verilen tetkik mercii kararının kesin olacağı hükmü getirilmiştir. Sekizinci fıkrada ise sadece "takibin ertelenmesine karar verilen durumlarda açılan istihkak davası sırasında 106 ncı maddedeki satış isteme müddetlerinin işlemeyeceği" hükmü getirilmiştir. Ayrıca istinaf yoluyla uyum sağlamak amacıyla ondördüncü fıkra "istinaf" sözcüğü eklenmiştir.

Madde 18- Maddeyle istihkak davalarında 97 nci maddeye yollama yapılarak, aynı hükümlerin uygulanması amaçlanmıştır.

Madde 19- Maddede, satış talebinin geri alınması hâlinde satış isteme süresinin en fazla ne kadar uzayacağı konusunda uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi amacıyla açıklık getirilmiştir.

Madde 20- Maddeyle istinaf yoluna başvurulduğunda teminat karşılığında satışın durdurulması olanağı sağlanmıştır.

Madde 21- İstinaf yoluyla uyumu sağlamak amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 22- Maddeyle istinaf yoluna uyum sağlamak amacıyla gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 23- Maddenin son fıkrasında yapılan değişiklikle istinaf yoluyla uyum sağlanmıştır.

Madde 24- Maddeyle ilâm niteliğindeki belgeye dayanılarak takip yapılmış olması hâlinde “doğrudan doğruya iflâs” yoluna gidilebilmesi esası getirilmiştir.

Madde 25- Maddeyle iflâsın kalkması kararına karşı kanun yollarına başvurma esası getirilerek bunun hangi usullerle yerine getirileceği belirtilmiştir.

Madde 26- Maddeyle vergi alacaklarının iflâs masasına kayıt ve kabulünde ortaya çıkan sorunların giderilmesi amacıyla yeni düzenlemelere yer verilmiştir.

Madde 27- Maddeyle istinaf yoluna uyum sağlanmıştır.

Madde 28- Maddeyle iflâsın kapanması hakkındaki karara karşı kanun yollarına başvurma esası benimsenerek, bunun hangi usullerle yerine getirileceği belirtilmiştir.

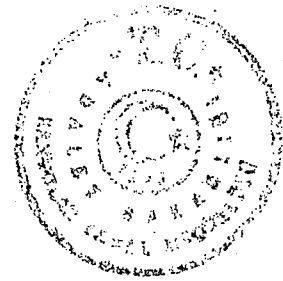
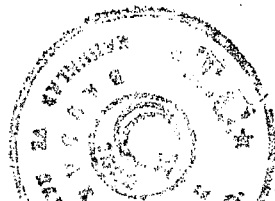
Madde 29- Maddeyle ihtiyati haciz tutanağının tebliğinin 103 üncü maddeye göre yapılması esası benimsenerek İcra ve İflâs Kanununun 262 nci maddesinin ikinci fıkrası 103 üncü madde ile uyumlu hâle getirilmiştir.

Madde 30- İstinaf yoluyla uyum sağlamak amacıyla maddede düzenleme yapılmıştır.

Madde 31- Maddeyle alacaklının itirazın kaldırılmasını ve ihtar müddeti içinde paranın ödenmemesi sebebiyle kiralananın tahliyesini isteyebilmesi için altı aylık süre öngörülmüştür.

Madde 32- Maddeyle borçlunun icra tetkik merciinin tahliye sonucunu doğuran kararları hakkında İcra ve İflâs Kanununun icranın geri bırakılmasına ilişkin 36 ncı maddesinden yararlanma olanağı getirilmiştir.

Madde 33- Maddede, kiralayanın hangi süre içerisinde itirazın kaldırılmasını isteyebileceği belirtilmiştir.

Bu suretle, İcra ve İflâs Kanununun 275 inci maddesi, Tasarıyla kira borcunun ödenmemesi (temerrüt) nedeniyle tahliye takiplerinde tetkik merciinde itirazın kaldırılması süresini düzenleyen İcra ve İflâs Kanununun 269/b maddesiyle uyumlu hâle getirilmiştir.

Madde 34- İstinaf yoluna uyum amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 35- Maddede, kambiyo senetlerine dayanan bir alacağın rehin veya temlik cirosu ile alacaklıya devir ve teslim edilmiş olmasının, alacağın ve alacaklının nisaba dahil edilmesine engel oluşturmayacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 36- Maddede, konkordato hakkında verilen hükme karşı kanun yollarına başvurma şekli düzenlenmiştir.

Madde 37- İstinaf yoluna uyum amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 38- İstinaf yoluna uyum amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

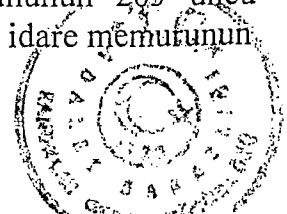
Madde 39- İstinaf yoluna uyum amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 40- İstinaf yoluna uyum amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 41- İstinaf yoluna uyum amacıyla maddede gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 42- Mahkemelerin yeniden teşkilatlanmasıyla hukuk sistemimize giren istinaf yoluna başvurma usulü İcra ve İflâs Kanununun 363 üncü maddesinde bu maddeyle yapılan değişiklikle düzenlenmektedir. Böylece 362 nci maddeden sonra gelen bölüm başlığı "KANUN YOLLARINA BAŞVURU VE SON MADDELER" ve 363 üncü maddenin kenar başlığı "İstinaf yoluna başvurulabilen kararlar ve kötünîyet" olarak değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla icra tetkik merciinin İcra ve İflâs Kanununun 85 inci maddesinin uygulama biçimi, icra dairesi tarafından hesaplanan vekalet ücreti, İcra ve İflâs Kanununun 103 üncü maddesinin uygulama biçimi ve davetiyenin içeriği, yediemin ücreti, yediemin değiştirilmesi, hacizli taşınır malların muhafaza şekli, kıymet takdirine ilişkin şikâyet, ihaleye katılabilmeks için teminat yatırılması ve teminatın miktarı, satışın durdurulması, satış ilânının iptali, süresi içinde satış istenmemesi nedeniyle satışın düşürülmesi, İcra ve İflâs Kanununun 263 üncü maddesinin uygulanma biçimi, iflâs idaresinin oluşturulması, iflâs idare memurunun

ücret ve masrafları hakkındaki hesap pusulası ve İcra ve İflâs Kanununun 36 ncı maddesine göre icranın geri bırakılmasına ilişkin kararlar dışındaki kararlarına karşı, ait olduğu alacak, hak ve malın değer veya miktarının beşyüzmilyon lirayı geçmesi şartıyla, kararın tefhim ve tebliğinden itibaren on gün içinde istinaf yoluna başvurulabileceği hüküm altına alınmıştır.

Maddenin ikinci fıkrası ile de icra tetkik merci kararları aleyhine kötüniyetle istinaf yoluna başvurulması hâlinde, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 422 nci maddesi hükmünün uygulanacağı belirtilmiştir.

Maddenin son fıkrasında istinaf yoluna başvurunun satıştan başka icra işlemlerini durdurmayacağı vurgulanmıştır.

Madde 43- Maddeyle İcra ve İflâs Kanununun 364 üncü maddesi değiştirilmek suretiyle, ihalenin feshi ve istihkak davalarında bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerince verilen ve miktar veya değeri ikimilyar lirayı geçen nihaî kararlara karşı temyiz yoluna başvurulması imkânı getirilmiş ve temyiz yoluna başvurmanın usulü düzenlenmiştir. Temyiz edenin Devlet olması halinde teminat gösterme zorunluğu olmadığı belirtilmiştir.

Madde 44- Maddeyle İcra ve İflâs Kanununun 365 inci maddesi başlığıyla birlikte değiştirilerek, istinaf dilekçesinin tetkik mercii hâkimliğince reddi düzenlenmiştir.

Madde 45- Maddeyle İcra ve İflâs Kanununun 366 ncı maddesi başlığıyla birlikte değiştirilerek, bölge adliye mahkemesi ve Yargıtayın inceleme usulü gösterilmiştir.

Madde 46- İcra ve İflâs Kanununa eklenen Ek 1 inci maddeyle, aynı Kanunun 363 ve 364 üncü maddelerindeki parasal sınırların, paranın satın alma gücünde ve ekonomik koşullarda meydana gelen değişime uyum sağlaması için, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesinde yer alan yeniden değerlendirme oranında her takvim yılı başından geçerli olmak üzere artırılması ve bu şekilde belirlenen sınırların onmilyon lirayı aşmayan kısımlarının dikkate alınmaması öngörülmüştür. Ayrıca yapılan değişiklik, 363 ve 364 üncü maddelerdeki her takvim yılı başından geçerli olmak üzere uygulanacak parasal sınırlardaki artışların, artışın yürürlüğe girdiği tarihten önce icra tetkik merciince nihaî olarak karara bağlanmış davalar ile bölge adliye mahkemesi kararı üzerine yeniden bakılan davalarda ve Yargıtayın bozma kararı üzerine kararı bozulan mahkemece yeniden bakılan davalarda uygulanmayacağı düzenlenmiştir.

Madde 47- Bu maddede; İcra ve İflâs Kanununun 21 ve 57 nci maddeleri, "icra tebliğleri" başlığını taşıyan ve içerikleri aynı olan maddeler olduğundan, uygulamadaki tereddütleri gidermek için, daha uygun olan 21 inci maddede birleştirildiğinden 57 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 48- İcra takibinden vazgeçilmesi durumunda, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Kanunun 23 üncü maddesine göre harç alınmasına karşılık, 30/6/1934 tarihli ve 2548 sayılı Kanun uyarınca harç alınamamaktadır. İşyurtları Kurumunun sermaye kaynaklarının artırılması ve 492 sayılı Kanun ile 2548 sayılı kanun arasında paralelliğin sağlanması bakımından 2548 sayılı Kanunun 1 inci maddesine fıkra eklenerek buna ilişkin düzenlemeler getirilmiştir.

Madde 49- Maddeyle İcra ve İflâs Kanununa geçici maddeler eklenmiştir.

Geçici 3 üncü maddeyle, Tasarıyla 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununda geçen “icra reisi”, “İcra hâkim yardımcısı” ve “icra hâkimliği” ibareleri kaldırıldığından bunların yerine “icra tetkik mercii hâkimi” ibaresi getirilmiştir. Ayrıca maddeyle 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununda yer alan terimlerle uygunluğun sağlanması için “ikametgah”, “menkul” ve “gayrimenkul” terimleri sırasıyla, “yerleşim yeri”, “taşınır” ve “taşınmaz” olarak değiştirilmiştir.

Geçici 4 üncü maddeyle, halen görülmekte olan davalar bakımından İcra ve İflâs Kanununun 364 üncü maddesindeki temyize ilişkin parasal sınırın Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanması öngörülmüştür.

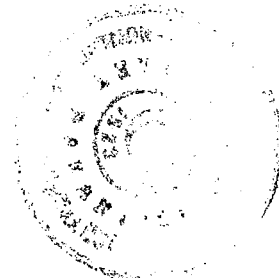
Geçici 5 inci maddeyle, bölge adliye mahkemelerinin Adlî Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca Resmî Gazetede ilân edilecek göreve başlama tarihinde;

Yargıtayda bulunan davalar hakkında ne gibi işlemler yapılacağı belirtilmiştir. Maddeyle ayrıca, Yargıtay icra ve iflâs dairesi ile hukuk ve ceza genel kurulları tarafından karara bağlanmış dava dosyaları bakımından istinaf yolunun uygulanmayacağı belirtilmiş ve bu dava dosyaları hakkında mahkemelerin ısrar veya yeniden hüküm kurmak suretiyle verdikleri kararlar hakkında İcra ve İflâs Kanununun bu Kanunla yapılan değişiklikten önceki temyize ilişkin hükümleri uyarınca yalnız temyiz yoluna başvurulabileceği hükme bağlanmıştır.

Geçici 6 ncı maddeyle, bölge adliye mahkemelerinin göreve başlama tarihine kadar, İcra ve İflâs Kanununun temyize ilişkin yürürlükteki hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

Madde 50- Yürürlükle ilgilidir.

Madde 51- Yürütmeye ilgilidir.

**İCRA VE İFLÂS KANUNU İLE CEZA EVLERİYLE MAHKEME BİNALARI
İNŞASI KARŞILIĞI OLARAK ALINACAK HARÇLAR VE MAHKÛMLARA
ÖDETTİRİLECEK YİYECEK BEDELLERİ HAKKINDA KANUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN
KANUN TASARISI**

Madde 1- 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun linci maddesinin ikinci ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Her icra dairesinde Adalet Bakanlığınca atanacak bir icra müdürü ile yeteri kadar yardımcı, kâtip, mahallince atanacak mübaşir ve müstahdemler bulunur.”

“Asliye mahkemesinin birden fazla dairesi olan yerlerde Adalet Bakanlığı icra dairelerini bir arada bulundurmaya ve aynı tetkik merciine bağlamaya yetkilidir.”

Madde 2- İcra ve İflâs Kanununun 10/a maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İcra tetkik mercii hâkiminin reddi

Madde 10/a. — İcra tetkik mercii hâkimi reddedildiği takdirde Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunundaki hükümler uygulanır. Ret talebinde bulunan, dilekçesinde ret sebeplerini delilleri ile birlikte bildirmek zorundadır.

Ret talebinin reddi hakkındaki karara karşı istinaf yoluna başvurulması, hâkimin işe bakıp karar vermesine engel değildir. Ret talebinin reddi hakkındaki kararın kaldırılması hâlinde reddedilen hâkimin verdiği karar yerine getirilmez. Bu durumda dosya, bölge adliye mahkemesince icra tetkik mercii'nin başka bir dairesine, o yerde icra tetkik mercii'nin başka bir dairesi yoksa en yakın icra tetkik mercii hâkimliğine gönderilir. 40 ıncı madde hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.”

Madde 3- İcra ve İflâs Kanununun 11 inci maddesinin birinci cümlesinde yer alan “Tetkik” sözcüğünden sonra gelmek üzere “mercii” sözcüğü eklenmiştir.

Madde 4- İcra ve İflâs Kanununun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İcra ve iflâs müdür ve yardımcıları ile kâtiplerin disiplin cezasını gerektiren fiil ve hâllerinden dolayı, haklarında Devlet Memurları Kanununun disiplin cezalarına ilişkin hükümleri uygulanır.”

Madde 5- İcra ve İflâs Kanununun 16 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir hakkın yerine getirilmemesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından yahut işlemin kamu düzenine aykırı olmasından dolayı her zaman şikâyet olunabilir.”

Madde 6- İcra ve İflâs Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şikâyet tetkik merciince kabul edilirse şikâyet olunan muamele iptal edilir veya düzeltilir.”

Madde 7- İcra ve İflâs Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İcraya ait tebliğler, yazı ile ve Tebligat Kanunu hükümlerine göre yapılır. Bu tebliğler makbuz karşılığında doğrudan doğruya tevdi suretiyle de yapılabilir.”

“Borçlu, kendilerine kanun gereğince temsilci tâyin olunması gereken şahıslardan ise icra müdürü kısa bir zamanda temsilci tâyin edilmesini ait olduğu makamdan ister.

Tebliğ, Türk Medenî Kanununun 453 üncü maddesine göre izin verilenlerin meslek veya sanatına ilişkin işlemlerden doğmuş bir borca ait ise kendilerine yapılır.”

Madde 8- İcra ve İflâs Kanununun 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “tetkik merciinden” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya istinaf” ibaresi eklenmiştir.

Madde 9- İcra ve İflâs Kanununun 32 nci maddesinin ikinci cümlesinde yer alan “temyiz yahut” ibaresi “istinaf veya temyiz yahut” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 10- İcra ve İflâs Kanununun 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “temyiz süresi” ibaresi “istinaf veya temyiz yoluna başvuru süresi”, “temyiz yoluna gidebilir.” ibaresi “istinaf veya temyiz yoluna başvurulabilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 11- İcra ve İflâs Kanununun 36 ncı maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İcranın geri bırakılması için verilecek süre

Madde 36.— İlâma karşı istinaf veya temyiz yoluna başvuran borçlu hükmolunan para veya eşyanın resmî bir mercie depo edildiğini ispat eder yahut hükmolunan para veya eşya kıymetinde merci tarafından kabul edilecek taşınır rehni veya esham veya tahvilât veya taşınmaz rehni veya muteber banka kefaleti gösterirse veya borçlunun hükmolunan para ve eşyayı karşılayacak malı mahcuz ise icranın geri bırakılması için bölge adliye mahkemesi veya Yargıtaydan karar alınmak üzere icra müdürü tarafından kendisine uygun bir süre verilir. Bu süre ancak zorunluk hâlinde uzatılabilir.

Borçlu, Devlet veya adlî yardımdan yararlanan bir kimse ise teminat gösterme zorunluğu yoktur.

Ücreti ilgililer tarafından verilirse bölge adliye mahkemesi veya Yargıtayca icranın geri bırakılması hakkındaki karar icra dairesine en uygun vasıtalarla bildirilir.

Nafaka hükümlerinde böyle bir süre verilemez.

Bölge adliye mahkemesince başvurunun haklı görülmesi hâlinde teminatın geri verilip verilmeyeceği de kararda belirtilir. Yargıtayca hükmün bozulması hâlinde borçlunun başvurusu üzerine, bozmanın mahiyetine göre teminatın geri verilip verilmeyeceğine mahkemece kesin olarak karar verilir.

Bölge adliye mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmesi veya Yargıtayca hükmün onanması hâlinde alacaklının istemi üzerine başkaca işleme gerek kalmaksızın teminata konu olan para alacaklıya ödenir. Mal ve haklar ise, malın türüne göre icra dairesince paraya çevrilir. İlâm alacaklısının teminat üzerinde rüçhan hakkı vardır.”

Madde 12- İcra ve İflâs Kanununun 38 inci maddesinde yer alan “noter senetleri ve” ibaresi “noter senetleri, istinaf ve ” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 13- İcra ve İflâs Kanununun 40 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir ilâmın bölge adliye mahkemesince kaldırılması veya temyizen bozulması icra muamelelerini olduğu yerde durdurur.

Bir ilâm hükmü icra edildikten sonra bölge adliye mahkemesince kaldırılıp veya Yargıtayca bozulup da aleyhine icra takibi yapılmış olan kimsenin hiç veya o kadar borcu olmadığı kesin bir ilâmla tahakkuk ederse, ayrıca hükme hacet kalmaksızın icra tamamen veya kısmen eski hâline iade olunur.”

Madde 14- İcra ve İflâs Kanununun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Rehin karşılığı yapılan ödünç verme işlerinde Türk Medenî Kanunu ile özel kanunlardaki paraya çevirmeye dair hükümler saklıdır.”

Madde 15- İcra ve İflâs Kanununun 69 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “kararı temyiz eden” ibaresi “karara karşı istinaf yoluna başvuran” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 16- İcra ve İflâs Kanununun 82 nci maddesinin birinci fıkrasının (9) numaralı bendinin birinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

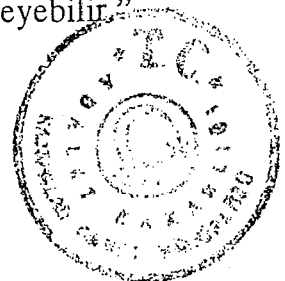
“Malûlen emekli olanlar ile bunların dul ve yetimlerine verilen emekli maaşları ve tazminatlar ile ordu, zabıta ve diğer kamu hizmetlerinden birinin ifası nedeniyle ölenlerin ailelerine bağlanan maaşlar ve ordunun hava ve denizaltı mensuplarına verilen uçuş, atlayış ve dalış tazminat ve ikramiyeleri,”

Madde 17- İcra ve İflâs Kanununun 97 nci maddesinin beşinci, sekizinci ve ondördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Takibin devamına dair verilen merci kararı kesindir.”

“Takibin ertelenmesine karar verilen durumlarda açılan istihkak davası sırasında, 106 ncı maddedeki müddetler işlemez.”

“Davanın reddi hakkındaki karara karşı istinaf veya temyiz yoluna başvuran istihkak davacısı icra dairesinden 36 ncı maddeye göre mühlet isteyebilir.”

Madde 18- İcra ve İflâs Kanununun 99 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

← “Dava ikame edilirse, tetkik mercii davayı niteliğine uyduğu ölçüde 97 nci maddeye göre çözer.”

Madde 19- İcra ve İflâs Kanununun 110 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir malın satılması kanunî müddet içinde istenmez veya talep geri alınıp da kalan müddet içinde yenilenmezse o mal üzerindeki haciz kalkar.”

Madde 20- İcra ve İflâs Kanununun 149/a maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tetkik merciinin geri bırakılma isteminin reddine ilişkin kararına karşı istinaf yoluna başvuran borçlu veya üçüncü şahıs, takip konusu alacağın yüzde onbeşi nispetinde teminat yatırmadığı takdirde satış durmaz. Bölge adliye mahkemesince talebin reddi hâlinde bu teminat, ayrıca hükme hacet kalmaksızın alacaklıya tazminat olarak ödenir.”

Madde 21- İcra ve İflâs Kanununun 150/a maddesinin (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. İtirazın kaldırılması kararına karşı istinaf yoluna başvurulması hâlinde 149/a maddesinin ikinci fıkrası hükmü kıyas yoluyla uygulanır.”

Madde 22- İcra ve İflâs Kanununun 164 üncü maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

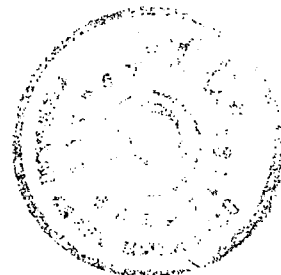
“Kanun yollarına başvurma

Madde 164.— Ticaret mahkemesince verilen nihaî kararlar, 160 ıncı maddenin son fıkrasına göre alınan masraftan karşılanmak suretiyle mahkemece re’sen taraflara tebliğ olunur.

Bu kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde istinaf yoluna başvurulabilir. Bölge adliye mahkemesi kararına karşı da tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde temyiz yoluna başvurulabilir. İstinaf ve temyiz incelemeleri, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine göre yapılır.

İflâs kararına karşı kanun yoluna başvurulması, iflâsın ilânına ve masanın teşkiline mâni değildir. Yalnız ikinci alacaklılar toplantısı, iflâs kararı kesinleşmedikçe yapılamaz.

İflâs kararı kaldırılırsa, borçlunun malları üzerindeki tedbirler devam eder. Şu kadar ki, ticaret mahkemesi davanın seyrine göre bu tedbirleri değiştirmeye veya kaldırmaya yetkilidir.”

Madde 23- İcra ve İflâs Kanununun 169/a maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İtirazın reddi kararına karşı istinaf yoluna başvurulması, hiçbir icra muamelesini durdurmaz. Şu kadar ki, borçlu 33 üncü maddenin üçüncü fıkrasına göre teminat gösterirse icra durur.”

Madde 24- İcra ve İflâs Kanununun 177 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“4- İlâma veya ilâm niteliğindeki belgeye dayanan alacak icra emriyle istenildiği hâlde ödenmemişse.

Yukarıda belirtilen hâllerde Türkiye’de bir yerleşim yeri veya temsilcisi bulunan borçlu dinlenmek için kısa bir müddette mahkemeye çağrılır.”

Madde 25- İcra ve İflâs Kanununun 182 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İflâsın kalkmasına, alacak hakkındaki taleplerin kaydı için muayyen müddetin bitmesinden iflâsın kapanmasına kadar karar verilir. İflâsın kalkması hakkında verilen hükme karşı tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde istinaf yoluna başvurulabilir. Bölge adliye mahkemesi kararına karşı tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde temyiz yoluna başvurulabilir. İstinaf ve temyiz incelemeleri, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine göre yapılır.”

Madde 26- İcra ve İflâs Kanununa 205 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 205/a maddesi eklenmiştir.

“Vergi borçları

Madde 205/a.— İflâsın açıldığı tarihte tahakkuk etmiş ve kesinleşmiş her türlü vergi alacakları ile iflâsın açıldığı tarihte tahakkuk etmemiş olsa bile vergiyi doğuran olayın iflâsın açılmasından önce meydana gelmiş olması kaydıyla oluşan her türlü vergi alacakları iflâs masasına kaydedilir. İflâs idaresi, müflisin başvurabileceği yollara kayıt talebi tarihinden itibaren otuz gün içinde başvurabilir.”

Madde 27- İcra ve İflâs Kanununun 227 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İflâs idaresi, icra tetkik merciinin şikâyet üzerine verdiği kararlara karşı istinaf yoluna başvuramaz.”

Madde 28- İcra ve İflâs Kanununun 254 üncü maddesine üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“İflâsın kapanması hakkında verilen hükme karşı tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde istinaf yoluna başvurulabilir. Bölge adliye mahkemesi kararına karşı tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde temyiz yoluna başvurulabilir. İstinaf ve temyiz incelemeleri, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine göre yapılır.”

Madde 29- İcra ve İflâs Kanununun 262 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İcra dairesi, ihtiyatî haciz tutanağının birer suretini üç gün içinde haciz sırasında hazır bulunmayan alacaklı ve borçluya ve icabında üçüncü şahsa 103 üncü maddeye göre tebliğ eder.”

Madde 30- İcra ve İflâs Kanununun 265 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İhtiyatî haciz kararına karşı istinaf yoluna başvurulamaz. Ancak, borçlu kendisi dinlenmeden verilen ihtiyatî haczin dayandığı sebeplere, mahkemenin yetkisine ve teminata karşı; huzuruyla yapılan hacizlerde haczin tatbiki, aksi hâlde haciz tutanağının kendisine tebliği tarihinden itibaren yedi gün içinde mahkemeye müracaatla itiraz edebilir.”

Madde 31- İcra ve İflâs Kanununun 269/b maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, sonraki fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Borçlu itirazında kira akdini ve varsa mukavelenamede kendisine izafe olunan imzayı reddettiği takdirde alacaklı; noterlikçe re’sen tanzim veya imzası tasdik edilmiş bir mukavelenameye istinat ediyorsa itirazın kendisine tebliğinden itibaren altı ay içinde tetkik merciinden itirazın kaldırılmasını ve ihtar müddeti içinde paranın ödenmemesi sebebiyle kiralananın tahliyesini isteyebilir.”

“İtirazın kaldırılması ile birlikte tahliye istememiş olan alacaklı, itirazın kaldırılması kararının kesinleşmesinden itibaren altı ay içinde tetkik merciinden kiralananın tahliyesini isteyebilir.”

Madde 32- İcra ve İflâs Kanununun 273 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

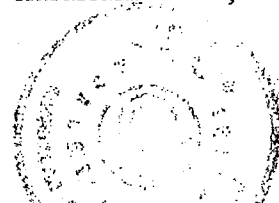
“Müddeti içinde itiraz olunmaz veya itiraz kaldırılırsa kiralanan taşınmaz müddetin hitamında zorla tahliye ve kiralayana teslim olunur. Ancak tahliye emrindeki müddetin geçmesi gerekir. Borçlu, itirazın kaldırılması kararı hakkında 36 ncı madde hükümlerinden faydalanabilir.”

Madde 33- İcra ve İflâs Kanununun 275 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İtiraz vukuunda kiralayan, itirazın kendisine tebliğinden itibaren altı ay içinde tetkik merciinden itirazın kaldırılmasını isteyebilir.”

Madde 34- İcra ve İflâs Kanununun 288 inci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tetkik mercii, bu itirazların hepsini tarafları dinleyerek bir kararla halleder. Alacaklının itirazının reddine dair kararlar ile 287 nci maddeye göre borçluya mühlet verilmesine veya verilmiş mühletin uzatılmasına dair merci kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulamaz. İtiraz mühletin cereyanını durdurmaz.”

Madde 35- İcra ve İflâs Kanununun 297 nci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

← “Ancak, alacağın geri ödenmesini temin için alacaklıya rehin veya temlik cirosu ile devir ve teslim edilmiş kambiyo senetlerinin varlığı, alacağın ve alacaklının nisaba dahil edilmesine engel teşkil etmez.”

Madde 36- İcra ve İflâs Kanununun 299 uncu maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kanun yollarına başvurma

Madde 299.— Konkordato hakkında verilen hükme karşı tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde borçlu ve itiraz eden her alacaklı tarafından istinaf yoluna başvurulabilir. Bölge adliye mahkemesi kararına karşı tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde temyiz yoluna başvurulabilir. İstinaf ve temyiz incelemeleri, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine göre yapılır.”

Madde 37- İcra ve İflâs Kanununun 307 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Fesih talebi üzerine verilecek hükmün tebliğinden itibaren on gün içinde istinaf yoluna başvurulabilir.”

Madde 38- İcra ve İflâs Kanununun 320 nci maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İstinaf yoluna başvurma

Madde 320.— Karar hakkında tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde borçlu ile alacaklılardan her biri tarafından istinaf yoluna başvurulabilir.

Tetkik mercii tarafından verilmiş olan fevkalâde mühletin hükmü, bölge adliye mahkemesinin kesin kararına kadar geçerlidir.”

Madde 39- İcra ve İflâs Kanununun 327 nci maddesinin beşinci fıkrasının üçüncü cümlesinde geçen “temyize müracaat olunabilir.” ibaresi, “istinaf yoluna başvurulabilir.”; altıncı fıkrasında geçen “Temyiz” ibaresi “Bölge adliye mahkemesi” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 40- İcra ve İflâs Kanununun 328 inci maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü cümlesinde geçen “temyiz de ” ibaresi “bölge adliye mahkemesi de” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 41- İcra ve İflâs Kanununun 353 üncü maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İstinaf yoluna başvurma

Madde 353. — Tetkik mercinin duruşma yaparak verdiği kararlara karşı tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde sanık veya şikâyetçi veya Cumhuriyet savcısı tarafından istinaf yoluna başvurulabilir.

Başvuru, dilekçeyle veya tutanağa geçirilecek sözlü beyanla tetkik merciine yapılır. Dilekçe veya beyan üzerine dosya hemen bölge adliye mahkemesine gönderilir.

Bölge adliye mahkemesi ceza dairesinin bu kararlarına karşı temyiz yoluna başvurulamaz.”

Madde 42- İcra ve İflâs Kanununun 362 nci maddesinden sonra gelen bölüm başlığı “KANUN YOLLARINA BAŞVURMA VE SON MADDELER” olarak, 363 üncü maddesi ise kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İstinaf yoluna başvurulabilen kararlar ve kötüniet

Madde 363.— Tetkik merciince 85 inci maddenin uygulanma biçimi, icra dairesi tarafından hesaplanan vekâlet ücreti, 103 üncü maddenin uygulanma biçimi ve bu maddede düzenlenen davetiyein içeriği, yediemin ücreti, yediemin değiştirilmesi, hacizli taşınır malların muhafaza şekli, kıymet takdirine ilişkin şikâyet, ihaleye katılabilmek için teminat yatırılması ve teminatın miktarı, satışın durdurulması, satış ilânının iptali, süresinde satış istenmemesi nedeniyle satışın düşürülmesi, 263 üncü maddenin uygulanma biçimi, iflâs idaresinin oluşturulması, iflâs idare memurunun ücret ve masrafları hakkındaki hesap pusulası ve 36 ncı maddeye göre icranın geri bırakılmasına ilişkin kararları dışındaki kararlarına karşı, ait olduğu alacak, hak veya malın değer veya miktarının beşyüzmilyon lirayı geçmesi şartıyla istinaf yoluna başvurulabilir. İstinaf yoluna başvuru süresi tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren on gündür.

İcra tetkik mercii kararları aleyhine işlemleri uzatmak gibi kötünietle istinaf yoluna başvurulduğu anlaşılırsa Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 422 nci maddesi hükmü uygulanır.

Kesin bir karara karşı kötünietle istinaf yoluna başvuranlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

İstinaf yoluna başvuru satıştan başka icra işlemlerini durdurmaz. İcranın devamı için gereken evrak alıkonularak bunların birer örneği bölge adliye mahkemesine gönderilecek dosyaya konulur.”

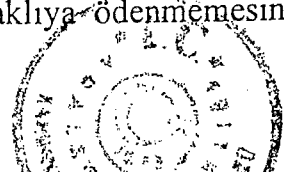
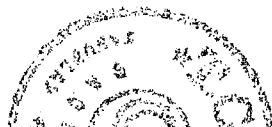
Madde 43- İcra ve İflâs Kanununun 364 üncü maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Temyiz yoluna başvurma ve incelemesi

Madde 364.— İhalenin feshi ve istihkak davalarında bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerince verilen ve miktar veya değeri ikimilyar lirayı geçen nihaî kararlara karşı temyiz yoluna başvurulabilir.

Yukarıda belirtilen kararlara karşı temyiz yoluna başvurma ve incelemesi Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine göre yapılır. Bu durumda da 363 üncü maddenin ikinci ve üçüncü fıkra hükümleri uygulanır.

Temyiz yoluna başvurma, satış dahil icra işlemlerini durdurmaz. Ancak, temyiz eden gecikmeden doğan zararları karşılamak ve alacağın yüzde onbeşinden aşağı olmamak üzere göstereceği teminat karşılığında Yargıtay ilgili hukuk dairesinden icranın durdurulması yoluyla icra veznesindeki paranın alacaklıya ödenmemesini

isteyebilir. Temyiz eden Devlet ise teminat gösterme zorunluğu yoktur. Temyiz edilen kararın Yargıtayca onanması hâlinde gösterilen teminat, alacaklıya tazminat olarak ödenir.”

Madde 44-İcra ve İflâs Kanununun 365 inci maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İstinaf dilekçesinin reddi

Madde 365. — İstinaf yoluna başvurma, yasal süre geçtikten sonra yapılır veya istinaf yoluna başvurulmasına olanak bulunmayan bir karara veya vazgeçme nedeniyle itiraz veya şikâyetin reddine yahut süresi geçmiş bir şikâyete ilişkin olursa, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümleri gereğince istem tetkik merciince reddedilir.

İstinaf yoluna başvuran kişi ret kararını kabul etmezse, istinaf dilekçesi diğer tarafa tebliğ edildikten sonra, karar sureti ve verilirse cevap dilekçesiyle birlikte yetkili bölge adliye mahkemesine gönderilir. Şu kadar ki bu hâlde satış dahil hiçbir icra işlemi durmaz.

Bölge adliye mahkemesi, birinci fıkra kapsamına girdiği hâlde reddine karar verilmemiş başvuruyu geri çevirmeyip doğrudan kesin karara bağlar.”

Madde 45-İcra ve İflâs Kanununun 366 ncı maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bölge adliye mahkemesi ve Yargıtay kararları

Madde 366. — İstinaf ve temyiz incelemeleri, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununa göre yapılır ve onbeş gün içinde karara bağlanır.

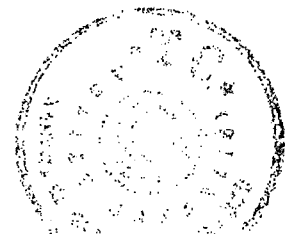
İlgili ister ve ücretini verir veya gönderirse karar özeti en seri vasıtalarla mahalline bildirilir.

Yargıtayın icra ve iflâs işlerine bakan hukuk dairesinin kararlarına karşı genel hükümlere göre ısrar olunabilir. İsrar kararları, Hukuk Genel Kurulunda acele işlerden sayılır. Yargıtayın icra ve iflâs işlerine bakan dairesi ve Hukuk Genel Kurulu kararları aleyhine on gün içinde karar düzeltme yoluna gidilebilir.

Yargıtayın bozma kararı veya bölge adliye mahkemesinin kaldırma, düzelterek veya yeniden esas hakkında vereceği kararları üzerine icra ve iflâs işlerinde 40 ncı madde hükmü kıyas yoluyla uygulanır.”

Madde 46-İcra ve İflâs Kanununa 368 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ek Madde 1.— Bu Kanunun 363 ve 364 üncü maddelerindeki parasal sınırlar; her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, önceki yılda uygulanan parasal sınırların, o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle uygulanır. Bu şekilde belirlenen sınırların onmilyon lirayı aşmayan kısımları dikkate alınmaz.

363 ve 364 üncü maddelerdeki yukarıdaki fıkra uyarınca her takvim yılı başından geçerli olmak üzere uygulanan parasal sınırların artışı, artışın yürürlüğe girdiği tarihten önce icra tetkik merciiince nihaî olarak karara bağlanmış olan davalar ile bölge adliye mahkemesi kararı üzerine yeniden bakılan davalarda ve Yargıtayın bozma kararı üzerine kararı bozulan mahkemece yeniden bakılan davalarda uygulanmaz.”

Madde 47-İcra ve İflâs Kanununun 57 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 48-30/6/1934 tarihli ve 2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra ikinci fıkra olarak eklenmiş, mevcut ikinci fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Her ne sebep ve suretle olursa olsun, icra takibinden vazgeçildiğinin tutanağa yazılması için, miktar ve kıymeti belli olan ilâmlı ve ilâmsız alacaklardan vazgeçilen miktara ait harcın yarısı alınır. Ancak haczedilen mal satılıp paraya çevrildikten sonra vazgeçilirse birinci fıkraya göre harç tam olarak alınır.”

Madde 49-İcra ve İflâs Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 3- Bu Kanunda geçen “icra reisi”, “icra hâkim yardımcısı” ve “icra hâkimliği” terimleri “icra tetkik mercii hâkimi”; “ikametgâh”, “menkul” ve “gayrimenkul” terimleri sırasıyla “yerleşim yeri”, “taşınır” ve “taşınmaz” olarak değiştirilmiştir.

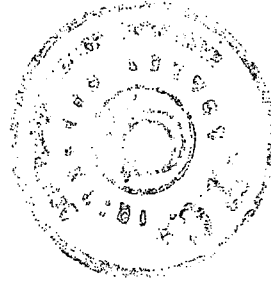
Geçici Madde 4- Bu Kanunun 364 üncü maddesi, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra verilecek kararlara karşı yapılacak temyiz başvuruları hakkında uygulanır.

Geçici Madde 5- Bölge adliye mahkemelerinin, Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca Resmî Gazetede ilân edilecek göreve başlama tarihinde

1. Yargıtayda incelenmekte bulunan ve henüz karara bağlanmamış olan davalar bölge adliye mahkemelerine gönderilir.
2. Yargıtay icra ve iflâs dairesi ile Hukuk ve Ceza Genel Kurulları tarafından karara bağlanmış dava dosyaları bakımından bu Kanunun istinaf yoluna ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu dava dosyaları hakkında mahkemelerin ısrar veya yeniden hüküm kurmak suretiyle verdikleri kararlar hakkında İcra ve İflâs Kanununun bu Kanunla yapılan değişiklikten önceki temyize ilişkin hükümleri uyarınca yalnız temyiz yoluna başvurulabilir.

Geçici Madde 6- Bölge adliye mahkemelerinin göreve başlama tarihine kadar, İcra ve İflâs Kanununun temyize ilişkin yürürlükteki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

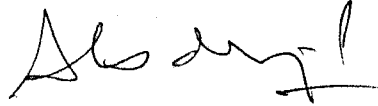
T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 382

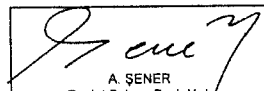
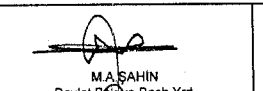
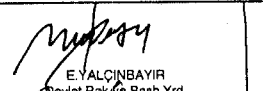
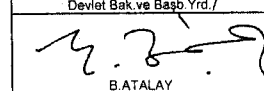
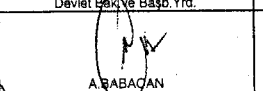
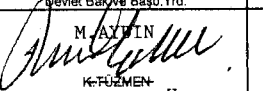
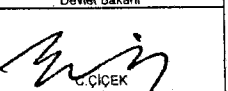
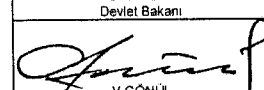
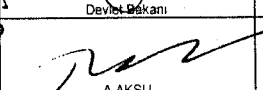
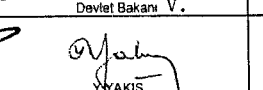
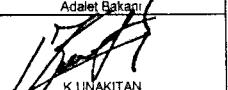
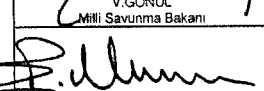
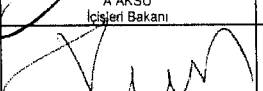
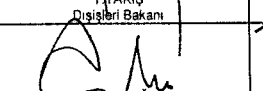
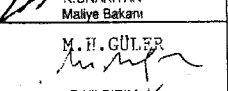
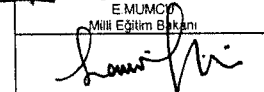
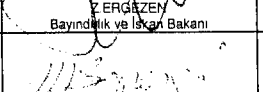
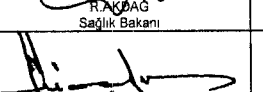
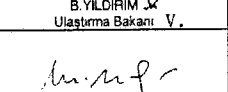
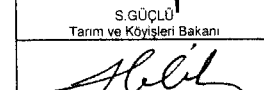
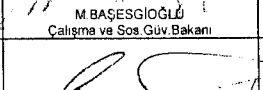
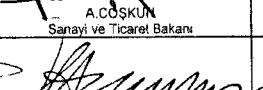
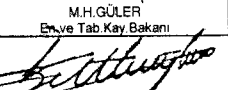
Madde 50 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 51- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

ABDULLAH GÜL
BAŞBAKAN

 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. SAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 E. YALÇINBAYIR Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYDIN Devlet Bakanı
 B. ATALAY Devlet Bakanı	 A. BABAÇAN Devlet Bakanı	 M. ALTIN K. FÜZÜMEN Devlet Bakanı V.	 C. ÇİÇEK Adalet Bakanı
 V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 A. AKSU İçişleri Bakanı	 Y. YAKIŞ Dışişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı
 E. MUMCU Millî Eğitim Bakanı	 Z. ERGEZEN Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKBAĞ Sağlık Bakanı	 M. H. GÜLER B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı V.
 S. GÜÇLÜ Tarım ve Köylüleri Bakanı	 M. BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos. Guv. Bakanı	 A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER Eve ve Tab. Kay. Bakanı
 H. ÇELİK Kültür Bakanı	 G. AKSİT Turizm Bakanı	 O. PEPE Orman Bakanı	 İ. SÜTLÜOĞLU Çevre Bakanı